

[Aage Frandsen.]

Der er blandt lønmodtagerne stor utilfredshed med den gældende arbejdsformidling, hvilket både skyldes en række bestemmelser i loven om arbejdsformidling og administrationen af loven.

Men det er ikke kun blandt lønmodtagerne at man støder på utilfredshed med den gældende arbejdsformidling. Også mange arbejdsgivere føler, at den offentlige formidling har store mangler, hvilket kan ses af, at mange arbejdsgivere forhører sig hos de lokale fagforeninger for at få at vide, om der er ledig arbejdskraft, fordi fagforeningerne har et langt bedre kendskab til medlemmerne end den offentlige arbejdsformidling. På denne måde søger mange arbejdsgivere trods den offentlige arbejdsformidling at drage nytte af fagforeningernes kendskab til deres medlemmer for derved at finde frem til den, der er bedst egnet til det arbejde, der tilbydes.

Derfor foreslår socialistisk folkeparti, at fagbevægelsen igen overtager arbejdsformidlingen, og at det overlades til fagforeningerne lokalt at tage stilling til, hvordan formidlingen skal foregå.

Da der i dag er overladt flere opgaver til arbejdsformidlingen, end da formidlingen lå hos fagbevægelsen, vil det være naturligt, at fagbevægelsen benytter sig af de eksisterende arbejdsformidlingskontorer, der herefter skal overtages af fagbevægelsen, hvor man kan råde over den nødvendige viden på det sociale og juridiske område, og hvor den egentlige formidling også kan foregå for de fagforeninger, der ønsker dette.

Men det er ikke kun et spørgsmål om, hvem der skal administrere arbejdsformidlingen. Det er mindst lige så afgørende, efter hvilke regler formidlingen skal foregå. Derfor foreslår socialistisk folkeparti en række begrænsninger i, hvornår en arbejdssøgende er pligtig at modtage anvist arbejde. Den arbejdssøgende skal således ikke være pligtig at modtage anvist arbejde, der medfører bopælsflytning, urimelig lang rejse fra bopæl til arbejdssted, aften- eller natarbejde uden videre eller nedgang i lønnen i forhold til hidtidigt fagområde.

Endelig foreslår socialistisk folkeparti fuld dækning for tabt arbejdsfortjeneste ud fra den betragtning, at det er samfundets opgave at sørge for, at der er rimelig be-

skæftigelse til alle. Hvor dette ikke er muligt, må det mindste, samfundet til gengæld kan gøre, være at give fuld dækning for tabt arbejdsfortjeneste.

Dette er ikke mindst vigtigt at understrege i en tid, hvor mange risikerer afskedigelse på grund af manglen på olie.

Det foreliggende forslag svarer til synspunkter, socialistisk folkeparti tidligere har givet udtryk for i folketinget i form af forslag, bl.a. ved et forslag til folketingsbeslutning om gennemførelse af ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring (fremsat den 23. marts 1972) og ved det ændringsforslag som socialistisk folkeparti fremsatte i forbindelse med behandlingen af forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring i folketingsåret 1971-72.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Ritt Bjerregaard*) (S):

Herved tillader jeg mig på forslagsstillerne vegne for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om folkeskolen*.

Lovforslaget er identisk med de forslag, som blev fremsat her i tinget den 15. december og den 30. oktober 1973, og jeg henviser til de daværende fremsættelsestaler, hvoraf kun et par enkelte ting skal trækkes frem.

Som bekendt vedtog et enigt folketing den 30. maj 1969 en principbeslutning om en reform af de grundlæggende skoleuddannelser. I overensstemmelse hermed udsendte daværende undervisningsminister Knud Heinesen i juli måned 1972 et lovudkast med udførlige bemærkninger. Udkastet og den meget grundige diskussion førte til fremsættelse af et egentligt lovforslag den 15. december 1972, forslag til lov om folkeskolen. Af økonomiske grunde blev dette, sammen med en lang række andre lovforslag, udskudt 1 år og dernæst genfremsat den 30. oktober 1973, hvor det på grund af valget ikke nåede frem til 1. behandling.

Socialdemokratiet er rede til forhandlinger omkring lovforslaget og dets økonomiske konsekvenser, herunder også en etapevis gennemførelse.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.